

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Der er noget, jeg ikke rigtig forstaar ved denne Diskussion. Den højtærede Socialminister forklarede os meget godt, at blandt de mange arbejdsløse var der utroligt faa, der egentlig egnede sig til at være Medhjælpere paa Landet, og blandt de faa, der egnede sig til det, var der endnu færre, der var saa unge, at Landmændene egentlig havde Glæde af at faa dem; bl. a. var der mellem disse unge under 24 mange, der havde giftet sig, aabenbart paa Arbejdsløshedshjælp. Men naar der nu ikke er ret mange at faa ud paa Arbejde paa Landet, saa forstaar jeg ikke det ærede Medlem Hr. Einer-Jensens Bemærkning: Bare man vilde give dem 2 000 Kr., saa manglede der ingen! Først siger man, at der er ingen, og saa bagefter er de der alligevel, bare man vil give noget mere. Kunde vi ikke faa en Forklaring paa det, for jeg synes, det lyder noget taaget?

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: I ethvert Parti, som der er Udvikling i, kan der ske lidt Forskydning. For Socialdemokratiets Vedkommende er der næppe nogen Tvivl om, at den yngre Fløj er lidt mere nationalt indstillet end den ældre. (Stemmer: Uha!). Uha, siger en af de gamle — det er ogsaa noget følt noget, men det kommer. I Det konservative Folkeparti er der maaske Tale om, at Ungdommen er lidt mere socialt indstillet, det kunde tænkes, og jeg har set saadan paa den Ting, at jeg var glad ved at blive Ordfører i denne Sag — selv om det bekom det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen ilde. (Afbrydelse). Ja, han sad jo indesneet, det var derfor. Jeg var glad ved det, fordi jeg gerne vilde forsøge sammen med Regeringspartierne at naa til en Løsning af dette Spørgsmaal, der maaske saa bort fra berettigede erhvervsøkonomiske Indvendinger, men som imødekom det Barmhjertighedskrav, der ligger i denne Sag.

Der er i den fælles Indstilling, som jeg alligevel tror der er mellem unge Socialdemokrater og unge Konservative, til en vis Grad, ogsaa en vis Glæde over at tilhøre et Land, hvor der ikke er Nød og Trang, og det er et Skaar deri, det Billede, som er rullet op for os af den højtærede Socialminister. Jeg synes, det havde været godt,

om der var kommet konservativ Medvirking til at faa denne Nød og Trang fjernet. Det er min personlige Indstilling, det har givet mig Sympati for dette Forslag, og det gør mig ondt, at man paa alle mulige Maader spærrer Vejen for at naa et Resultat. Og det gør man ved den Maade, hvorpaa Regeringen fremsætter dette Forslag, paa en saadan Maade nemlig, at det vil være næsten umuligt for et parlamentarisk Parti at tage dette Forslag, som man faar tilsendt uden nogen som helst Oplysning om, hvad Pengene gaar til. Men alt dette er det partipolitiske Spil; jeg tror nemlig slet ikke, det passer Regeringspartierne at faa de Konservative med, for der skal stadig spilles paa de gamle Toner om, at de Konservative er raa og ubarmhjertige over for dem i Samfundet, der har det ulykkeligt. Derfor passer det at lave det saadan, at de Konservative ikke kommer med, men vi skal nok alligevel tage vor Stilling, saa at vi viser vor Indstilling tydeligt.

Men tilbage staar det parlamentariske, for mig det afgørende her. Der handles med denne Sag paa en Maade, der er parlamentarisk ganske upassende og ganske uværdig for Regeringspartier, der hævder, at de er parlamentarisk og demokratisk indstillede. Jeg ønsker at faa Oplysning om, hvad de 30 Mill. Kr. skal bruges til; den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Einer-Jensen) svarer: Det har været for dyrt at skaffe oplyst, det kan De ikke faa. Og Socialministeren svarer: Det ærede Medlem er vel ikke nysgerrig! — Det er Tonen. Jeg har allerede i mit første Indlæg tilkendt den højtærede Socialminister Prædikaten: et rart og ærligt Ansigt. Men man kan godt komme med hovne Ting, selv om man har et rart og ærligt Ansigt, og sjælden er parlamentariske Forhold blevet behandlet saa høvent, som da Ordføreren for det trediestørste Parti her i Folketinget spurgte: Hvad skal disse Penge bruges til? det er jo næsten lige saa mange Penge, som den danske Folkeskole, som det danske Forsvar koster — og Svaret fra den højtærede Regering lød: Det ærede Medlem er vel ikke nysgerrig!

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Den højtærede Socialminister udtalte, at der kunde bydes Vilkaar for Eksport, som var af en saadan Art, at man ikke kunde gaa ind paa dem. Dermed har den højtærede Socialminister